

ГОД. XIII.

БРОЈ 34.

БЕОГРАДСКА ОПШТИНСКА НОВИНА

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

Цена за Србију:	
ЗА ГОДИНУ	6 дин.
НА ПОЛА ГОДИНЕ	3 "
НА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ	9 "

СРЕДА 2 АВГУСТА 1895.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ
 ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
 А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА
 Рукописи не враћају се
 НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ

Дан рођења Његовог Величанства Краља Србије, Александра I. прославиће Београд и цела Србија на најсвечанији начин.

Тога ће дана бити свечано благодарење у Саборној цркви и свима другим богомољама а увече осветљење домова.

Представништво општине београдске сматра за најпријатнију дужност, да ово стави до знања грађанству Краљевске Престонице те да оно и овом приликом многобројним присуством на благодарењу, кићењем и осветљењем својих домова засведоче своју љубав и оданост својем узвишеном Поглавару.

Од општине београдске 1. Августа 1895 год. у Београду.

УДРУЖЕЊЕ СРПСКИХ ИНЖЕЊЕРА
И
БЕОГРАДСКИ ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

УДРУЖЕЊЕ СРП. ИНЖИЊЕРА
бр. 86.
У БЕОГРАДУ 29. ЈУНА 1895

Одбору општине вар. Београда.

Суд општине вароши Београда, под 11. т. м. АБр. 343 објавио је стечај „за грађење канализације, кеова и антрпота, у краљевско-српској престоници Београду.“

По томе стечају тражи се пре свега, да се у року од три месеца, а то је до 11. септембра ове године, израде потпуни планови за поменуте радове, а за тим, да поред планова, конкуренти поднесу и план о финансирању зајма, општинскога од десет милјона динара у злату Даље, тим се стечајем тражи, да конкуренти сами поднесу техничке и опште услове, тражи се јемство страних банака у суми од једног милијуна динара у злату, као и сведоштво од признатих стручњака, којом се доказује, да је конкурент већ извршавао сличне радове, бар од исте важности, као што су они који се стечајем захтевају.

Ти радови, за које је суд општине објавио поменути стечај, од толике су важности, не само по интерес општине и грађана вароши Београда, већ и по интересе целе наше техничке и грађевинске струке, да Удружење Српск. Инжињера, није могло пропустити, а да тај стечај озбиљно не проучи.

Остављајући, овом приликом, на страну остале услове, Удружење Српских Инжињера се задржава само на наведеним захтевима, и налази, да се оваквим расписивањем тога стечаја, нехотице или навалице ишло на то: да се спречи суделовање српских техничара и српских предузимача, како у изради пројекта, тако и у извршењу поменутих радова.

Тим се стечајем, нехотице или навалице игноришу српски техничари и предузимачи, јер се апелује само на стране стручњаке, стране банке и стране предузимаче.

Тим стечајем, који је, нема сумње, штампан и у стручним листовима на страни, даје суд општински жалосну сведоштво да или не појми важност и огромност послова, који се стечајем тражи, или, да је стечај про форма објављен. — Ако је прво случај, онда се тиме баца веома ружна светлост на све техничаре у Србији, пошто ће сви с правом морати да мисли, према онако састављеном стечају, да у нас нема ни толико спремних техничара, који умеју бар један стечај написати саобразно савременој техничкој науци, а ако је други случај, онда би то била брука самога суда, који представља израз престоничкога гра-

ђанства, јер тада сваки мора помислити, да је ствар раније са каквом групом или појединцем погођена, па се стечај расписује, тек да се форма испуни.

Удружење воле да верује, да је суд општине вароши Београда, објављивањем онога стечаја имао добре намере да дакле стечај није про форма написан, али је не мање потпуно уверено, да је написан без много размишљања, те да самим тим срамоти српске инжињере и техн. предузимаче и наноси њагу целој општини, јер се може тумачити као несолидан, а тиме ће се учинити, да ће се сви солидни, и наши и страни техничари и предузимачи уздржати, баш кад би према року и условима, то и могуће било.

Кад би дакле онако расписани стечај остао у важности, општина би могла само грдно штету имати, и Удружење Српских Инжињера не сумњајући, да ће меродавни фактори морати и сами то увидети, обраћа им пажњу, да би се и у времену изгубило, ако би се до тога уверења дошло тек после три месеца.

Радови, за које је суд општине наведени стечај објавио, такве су природе, да се они не јављају често, те су баш с тога српски техничари и ради, да ту прилику не пропусте, већ желе да се при конкурисању за израду пројекта, огледају са страним техничарима и да покажу, да је и наша земља дорасла, да се у питањима те врсте ослони на своју снагу и да је у стању и замашнија техничка питања самостално решавати.

А да би то могло да буде, потребно је да се поменутом стечају да други облик и да се рок и начин давања у израду, из основе измени.

Узевши све то у обзир, Удружење је Српских Инжињера на редовном свом састанку од 23. о. м. донело резолуцију, коју је част Управном Одбору [Удружења спровести у препису под . Одбору Општинском, с молбом, да Одбору Општине вароши Београда, прихвати жеље Удружења и суду општинском нареди, да поменути стечај повуче и други објави, који би дао могућности и нашим техничарима и нашим предузимачима и нашим капиталистима, да при тим радовима конкуришу.

Удружење Српских Инжињера пак, да суду општинском буде својим саветом од помоћи при решавању тако важних питања, само ако се суд обрати за то удружењу.

Подносећи Одбору општинском, ову резолуцију Удружења Српских Инжињера, Управни Одбор Удружења се нада да ће Одбор општински поклонити сву своју пажњу молби Српских инжињера и да ће представити суду општинском све штетне последице које ће неминовно наступити, не само по углед наше технике и наших предузимача, него и нарочито по углед и ин-

терес саме општине, ако се не уважи праведан захтев њихов.

На Петров дан, 1895.
у Београду

У одсуству
Председништва Удружења
Члан Управнога Одбора:
Светозар Ивачковић

Пословођ:
Милорад Рувидић

РЕЗОЛУЦИЈА

Позната је истина да свеколики културни напредак једне земље стоји у тесној вези са напретком њене технике, а овај опет, да се огледа, колико у делима технике, толико и у начину на који та дела постају.

Данас у добу, када је српско инжињерство кадро да се на своју снагу ослони и делима покаже, да је на висини модерне културе, било би за име српске просвете и српске технике стидно, када би се и најмањи технички посао предузео на извору српскога рада без главнога суделовања српских техничара.

Па ипак, ми баш данас стојимо пред једним озбиљним догађајем.

Општинска власт наше престонице, која је позвана да свима општинама наше отаџбине предњачи чистим делима патриотизма у сваком погледу, спрема једно дело, које је кадро ударити жиг срама српском инжињерству и српској извршној техници.

На име, у стечају који је општински суд вароши Београда расписао 11. Јуна о, г. АБр. 3445. за радове на кеу, канализацији и антрпотима у Београду, општинска власт српске престонице:

1. Перхоресцира правило практиковано свугде у културном свету, по коме се пре извршења великих, техничких радова, јавном утакмицом у изради пројекта даје прилика инжињерима, да својим радом и некуством притекну отаџбини у помоћ;

2. Онаквим расписивањем стечаја показује: да се или навалице иде на руку некој групи, са којом је већ раније преговор вођен и уговорено и грађење и финансирање, те се стечај само про форма расписује, или да општина није на чисто ни са обимом израде пројекта, нити са важношћу објекта који се у израду дају;

3. Противу јасних прописа законских, власт општинска обилази Грађевински Савет, одбацујући један пројект кеја, који је Грађевински Савет одобрио, и не тражећи од њега санкцију оне замисли о том кеју, коју је општинска власт усвојила, по препоруци једнога страног стручњака;

4. Самовласним натуривањем оцене неких „признатих стручњака“, којом се има доказати, да је конкурент извршио сличне радове од исте важности, и спајањем техничких радова са ефектуирањем општинскога зајма, општински суд јасно испољује тенденцију, да српским предузимачима пресече пут конкурисању у тим

радовима и на тај начин иде директно противу интереса многих грађана општине, па дакле и противу саме општине;

5. Тиме што целома стечају даје основу узету и у једном извештају тројице странаца, где се прећутно, дакле као оријинално, износе мисли, које су већ раније изнесене у једном извештају српских инжењера, упућеном одбору београдске општине још у 1892. год., општина престонице чини очигледну неправду светлоте имену српскога инжењерства;

Удружење Српских Инжењера, као носилац српске технике и тиме и српске културе, свечано подиже свој глас у име српскога инжењерства и српске извршне технике, противу оваквога несмишљеног и пошире интересе отаџбине штетнога поступка општинског суда српске престонице, пошто се њиме очигледно смера спречити српском техничару и предузимачу, пристоуп, на извор Србиновог рада, и пошто се на тај начин отварају врата иностраној, несавесној спекулацији.

Удружење Српских Инжењера упућује апел на господина Министра Грађевина и на општински Одбор престонице, да овоме злу, које општински суд спрема српској земљи и поразу који грози имену српске технике, достојно стане на пут тиме, што би онај штетносни и нечасни стечај поништио и суд општински упутио у границе закона и патриотске увиђавности, те да се на тај начин даде знак, да на узвишењим местима: највише власти српскога грађевинства и престоничкога одбора, није још утрнула српска свест, нити је родољубље помућено

Бр. 23.

у Београду, 23. Јуна 1895.

*За председника удружења
подпредседник:*

Тоша Селесковић с. р.

Пословођ:

Милорад Рувидић с. р.

Чланови одбора:

Н. И. Стаменковић с. р.

В. Тодоровић с. р.

Ј. Станковић с. р.

В. Н. Вуловић с. р.

Светозар Ивачковић с. р.

Чланови удружења:

овлашћени од скупа, да резолуцију потпишу:

Н. Манојловић с. р.

Миша Николић с. р.

Јован Смедеревац с. р.

ОДГОВОР ПРЕДСЕДНИКА ОПШТИНЕ

Господо одборници.

Чули сте резолуцију инжењерског удружења као и акт, којим се вама, господо одборници, спроводи поменута резолуција. Чули сте, господо, оптужбу, која се резолуцијом и спроводним актом товари првенствено на подписаног и по том на вашу комисију и њену господо инжењере, комисију, којој сте поверили проучавање понуде о зајму и распис стечаја за израду кеја, антропога и канализације вароши Београда.

Остављајући вашој комисији, да она, ако за пужно нађе, каже коју реч у своју одбрану, остављајући непристрасним судијама, да они, у овом делу ваше комисије потраже све оно што је не патриотско, несрпско, нестручњачко, као и оно, што је умесно, истинито, остварљиво и патри-

отски, те да и они свој суд о томе донесу, ја вас молим господо одборници, да ми, као председнику општине и председнику те ваше комисије, дозволите, да пред ваш суд изнесем разлоге који су ме руководили у тој ствари, молећи вас, да их одбаците ако их за неумесне нађете а да их вашим вотумом утврдите, ако нађете, да сам у овој целој радњи умесно поступио. Али пре тога, дозволите ми да одбијем нападе, који су управљени на целу вашу комисију а поглавито на мене лично.

Резолуцијом се замера општинском суду:

1., што пре извршења великих радова није јавном утакмицом дато српским инжењерима прилике, да својим радом притеку у помоћ својој отаџбини.

На ту оптужбу г. г. одборници имам да одговорим ово:

Општина је у своје време, у 1890 ој години, на основу рада једне своје комисије, дала без конкурса једновремено израду плана за канализацију г. г. Оскару Смрекеру из Манхајма и Хобрехту из Берлина. На основу ова два плана дато је грађевин. одељењу коме је тада био управник садањи потпредседник инжењерског удружења г. Селесковић, да изради детаљан пројекат. Па и ако је грађевинско одељење имало сасвим одрешене руке да овај план изради по своме нахођењу, да на њему примени све знање свога стручнога управника и инжењера или да узме у помоћ још кога од српских инжењера, и ако је имало времена око две године, опет је и овај посао, израда детаљног плана за канализацију, на основу она два генерална, сигурно у интересу подизања „светлог имена српских инжењера“ дат у израду само једном лицу и то странцу Марешу, да га изради он, поред толиких стручних инжењера а нарочито поред „стручног“ управника грађевин. одељења, при чему му је још стављено неограничено на вољу, да се шета по Европи где хоће и колико оће и да се о српском трошку учи.

Из овог ћете г. г. одборници увидети да су српски инжењери, а нарочито садањи њени преставници, којима је сасвим неограничено била стављена на расположење израда плана за канализацију, имали довољно и прилике и времена да своје стручно знање покажу, светло име српских инжењера подигну и својој отаџбини помогну.

Зашто то они нису учинили као и зашто први планови нису дати у израду конкурсом то ће ваљда знати тадањи управник грађевинског одељења а садањи потпредседник инжењерског удружења и главни покретач ове резолуције. Садањем се представништву општине дакле не може пребацити да није дало прилике српским инжењерима да своје знање покажу. Они су прилике и времена имали сувише. Овом приликом морам да поменем и једну жалосну истину, да грађевинско одељење није могло позватим експертима да даде никакве тачне податке; чак ни коту највише воде нису имали, но се морало ићи у Земун и тамо сазнати

Ову замерку најмање имају права да чине садањи преставници инжењер. удру-

жења и с тога, што су они, као чланови комисије за водовод, навели пре неколико година општину, да израду пројекта и руковање грађењем водовода уступи испод руке, без конкурса, једном странцу Оскару Смрекеру из Манхајма. Па не саме то но је и после свршетка водовода задржат једну годину дана да уреди експлоатацију и да руководи годину дана, па да све готово и уређено преда надзорној комисији, односно новопостављеној управи водовода. Где је тада било инжењерско удружење да против тога дигне свој глас и узме у заштиту „светло име српских инжењера“, које његови садањи преставници тако спекулативно експлоатишу. Тада су као преставници српс. инжењерства били ови исти садањи а они су, као чланови водоводне комисије, и предложили општини да израду пројекта и руковање грађењем уступи Смрекеру без конкурса. Тада то није шкодило „светлом образу српских инжењера“, чији су они тада преставници били!

Српски инжењери грађевин. одељења, којима је старешина био садањи потпредседник инжењерског удружења, нису знали ни циви да полажу по нивелети и регулацији већ су у улици Кнез Милошевој после утврђене нивелете циви и хидранте тако мењали да су се после морали мењати, па су с тога и саму нивелету самовољно мењали без знања и одобрења и суда и одбора и грађевинског савета.

На тачку 2-гу резолуције, да је суд онаквим расписивањем стечаја навалице ишао на руку некој групи са којом је већ раније преговор вођен и уговорено и грађење и финансирање, те се стечај само про форма расписује, или да општина није на чисто са обимом израде пројекта нити са важносту објеката који се у израду дају, имам до одговорим ово:

Рок у стечају остављен за израду планова довољан је за спремне и вредне инжењере, који су вични онаквим радовима и не уче се тек њима, јер се овде планови не раде сасвим изнова, него се већ постојећи планови имају да у неколико прераде и допуне и то по познатим и датим упуствима. Кратким роком хтело се да се планови што пре добију, како би се преко зиме могли прегледати и припреме за рад учинити, те да се на пролеће са самим радом отпочне. Кад би овај рок кратак био, он би био подједнако кратак како за српске тако и за стране инжењере и предузимаче. Наши су стручњаци још у томе бољем положају за конкурисање, што су им све прилике и сви податци много боље познати но странцима, те се могу одмах, без предходних студија прилика и услова и прикупљања података дати на посао израде пројекта. Нарочито садањи преставници инжењерског удружења морају имати све податке до најмањих ситница, јер су они били у свима могућим комисијама по овој ствари, руководили су предходним радовима при прикупљању података за канализацију и под њиним „надзором“ и „упуствима“ Мареш је израдио план који служи за основу кон-

курса. Са свим је дакле оправдано очекивати да они треба да су у стању да пројект израде пре но ма ко други. Према томе отпада замерка да суд није схватио обим израде пројекта; а да не само нема места замерци да суд није на чисто ни са важношћу објекта пројекта, већ да је суд ту важност боље схватио но и сами представници инжињерског удружења види се по томе, што суд није смео да се поуздано ослони на сам пројекат Мареша, као што је то чинио бивши управник грађ. одељења а садањи потпредсед. инжињер. удружења, већ је призвао и светске стручњаке да о овоме даду своје мишљење и суд. Најзад подметаће да је овим стечајем суд ишао навалице на руку некој групи, са којом је преговор већ раније вођен и уговорено и грађење и финансирање, те се стечај само про форма расписује, одбијам као недостојно, и сажаљевам што се таква једна корпорација дала на то завести личним нерасположењем њених представника садањих спрам суда а нарочито спрам потписаног.

На тачку 3-ју резолуције, којом се замера суду, што обилази грађевински савет, дајући у стечај планове, који нису од њега одобрени, одговор је овај:

И овде је инжињерско удружење заведено те олако и без размишљања осудило суд општински, не дајући себи чак ни толико труда, да кога запита, кад већ само није могло да закључи, шта суд мисли радити са плановима, који би се конкурсом за најбоље огласили. (Сасвим је појмљиво да суд није могао износити грађевинском савету на оцену оно што тек има да се изради. И кад инжињерско удружење то не зна, онда му суд ставља до знања да ће се они пројекти, који се конкурсом као најбољи огласе, изнети грађевинском савету на оцену и одобрење. Суд врло добро зна, да је грађевински савет највиши и обвезни саветник за општину и при много мањим пословима грађевинским, те му се у свакој прилици и обраћао, па ће се и за ове послове, кад се добију планови, њему обратити за оцену и одобрење. Суд ни сам не ће да узима на себе одговорност за техничку ваљаност пројекта, већ она пада на грађевински савет као на стручно и меродавно тело; с тога ће оне планове, које одређене техничке судије прогласе за најбоље, у своје време поднети грађевинском савету на одобрење, као својој највишој надзорној техничкој инстанцији, и за то не ће тражити савета од инжињерског удружења, које се непромишљено и сасвим непозвано меша у ствари, које спадају чисто у делокрут надзорне власти.

На тачку 4-ту резолуције, којом се окривљује суд, што хоће својевољним натуравањем неких „признатих стручњака“, да тражи доказа да је конкурент радио сличне послове или од исте важности, и спајањем финансирања са радовима, да пресече пут српским предузимачима на стечају, имам да кажем следеће:

Суду може служити само за похвалу што поред осталих гаранција од стране предузимача тражи још и ту гаранцију, да је он радио сличне послове и од сличне важности. Тај захтев иде само у прилог ваљаности израђеног посла. Суд је мислио и мисли, да општина није позвата да отвара практичне школе за српске инжињере и предузимаче, и да гледа, како се они на њима, на штету њену уче. Општина хоће да плати и да добије посао солидан, трајан и што јевтинији. А да и наши предузимачи могу тако велике послове предузимати, да су предузимали и да није за њих искључена могућност конкурисања, имамо доказа у грађењу моста на Морави, Ибарског пута, жељезничка пруга Крагујевац Лапово и т. д. Овди се само искључују почетници, који би се на туђ рачун опробати хтели и људи, који нити имају свог капитала нити су кадри да га за свој рад створе. А таквим предузимачима и инжињерима и није места на овако озбиљном послу.

Што се тиче кривљења суда да он везивањем финансирања за радове испуљује јасно намеру да српским предузимачима пресече пут конкурисања и тиме иде против интереса многих грађана и саме општине, оно је сасвим неумесно и непромишљено изречено и ту се инжињерско удружење дало завести личним нерасположењем њених садањих представника а нарочито његовог потпредседника г. Селесковића насрам суда, јер је добро познато г. Селесковићу као бившем шефу грађевинског одељења: да је општина тражила чист зајам свуда, али да га није нигде могла наћи и да јој, при тим приликама ништа друго није остало но да затражи зајам са радовима. А тиме ће се добити и повољније понуде, јер ће конкуренти бити задовољни и са мањом добити на самом зајму, пошто ће имати добити и од самога извршења радова.

Међутим везивање финансирања за радове ни мало не смета нашим стручњацима да своје знање на радовима општинским покажу, ни српским капиталистама да свој новац у те радове уложе. И инжињерско удружење, ако је спремно за такве радове, ако има у себи стручњаке, који су подобне радове већ радили и ако га срце вуче, да се патриотским делом одужи општини српске престонице и истисне несавесне странце из конкурса, нека ступи у споразум са српским капиталистима, са Народном и другим нашим Банкама и нека образује групу способну да ту ствар и финансијски и технички у дело приведе, и онда ће му цео свет, па и ја, казати хвала и њему и његовом г. потпредседнику.

На тачку 5-ту резолуције, како општина престонице чини очигледну неправду светлоте имену српског инжињерства тиме, што целоме стечају даје основицу узету и у једном извештају тројице странаца, где се прећутно, дакле као оријиналне, износи мисли, које су већ раније изнесене у једном извештају српских инжињера, упућеном одбору београдске општине још у 1892 години — имам да кажем ово:

Општина београдска није нанела ни најмање љаге светлом имену српског инжињерства тиме, што је израђене планове од г. Мареша, повргла оцени стручњака бољих но што је г. Мареш. Јер признаће ми сигурно и сам подпредседник инжињерског удружења, а и г. Мареш не ће се на мене наљутити ако рекнем да су у техничком свету мало друкчије познати г. г. Линдлеј и Чоке од г. Мареша, и да је се општина обраћајући се на њих, обратила на сваки начин на људе од њега позваније у тим предметима. И ако би се тим поступком баш и бацило љаге на чије светло име, то би се пре могло узети да се та љага баца на г. Марша и аустријско инжињерство а никако на српско, али сам ја уверен, да и сам г. Мареш не налази у томе никаква греха, а најмање би га могла наћи осетљива и деликатна српска душа подпредседника инжињерског удружења.

Овом се тачком још замера нешто општини, што није сасвим разумљиво; али изгледа као да се хтело казати да су позвати експерти у своје извештају донели као своје оријинално мишљење оно, што су наши стручњаци у своје извештају од 1892 године изложили, да су дакле мисли од ових украли. На ово господо одборници мислим да није нужно ни једне речи да трошим. Тврдити да Чоке и Линдлеј немају свога мишљења већ присвајају мисли једног Селесковића, и под: то је и дрско и смешно.

Ово је још дрскије и смешније кад се зна, да ти експерти не знају српског језика те нису могли за шест седам дана, колико се овде бавили, на њима непознатом језику проучити извештаје, што су о овоме предмету учињени и украсти добре идеје писаца тих извештаја. Тим мање су то могли учинити, кад ни један од оне господе, што се туже, да су им идеје украђене, не само да се с експертима није дружио, него их је шта више избегавао.

Исприв све тачке оптужбе резолуције инжињерског удружења, молим вас господо да се дотакнем и самог спроводног акта, којим се суд за исте и за још друге кривце вама тужи.

Кредитно писмо једне од признатих свецких банака, за које се у спроводном писму суду замера, не искључује, гарантовање наше народне банке или друге које од наших банака, чије гарантовање наша народна банка као вредеће прима.

Што је пак у огласу стечаја казано „једна од признатих светских банака“ то се може само односити и односи се на странце, јер се је тиме хтело, да народна банка прими као новчану залогу кредитно писмо такве једне банке, и она не може примити кредитно писмо једне од непознатих и не признатих светских банчица, за које не зна можда и да постоје. —

То су, господо одборници, одговори на оптужбе које вама а противу општинског суда, подноси инжињерско удружење. Али

пре но што завршим и пре но што ви до- несете вашу оцену по овој предмети, ја бих вас молио, да ми поклоните још мало пажње те да изнесем пред вас раз- лог, који су руководили суд и вашу ко- мисију, да потражи мене код страних познатих стручњака, и да се њиховим зна- њем и саветима руководи све до свршетка радова :

1. Инжињерско удружење лепо говори о светлом имену српских инжињера, о спре- ми, способности, пожртвовању и патри- отизму њиховом. Ја сам господо готов да то све верујем код свих српских ин- жињера, само на жалост морам да при- метим да та изврсна својства српских ин- жињера нису стављана на пробу од стране општине, баш онда, када је да- нашњи подпредседник инжињерског удру- жења г. Тодор Селесковић имао великог и скоро пресудног утицаја на општинске техничке послове. Ево примера : комисија предлаже, општински одбор усваја, да се израда планова канализације повери дво- иници стручњака, и налази два странца : г. г. Оскара Смрекера из Манхајма и Ј. Хо- брехта из Берлина, да те планове израде. Та господа поднесу општини два плана развој схваћена ; друга комисија из та два плана изводи принципе за трећи комбино- вани, суд их усваја и поверава израду тога комбинованог плана г. Марешу из Граца.

Комисија налази да те планове треба да изради грађевинско одељење и за то му се дају потребни инжињери и вотира ну- жна сума.

А г. Т. Селесковић тадањи шеф грађе- винског одељења, у место да ангажује српске инжињере, да они овом приликом укажу услуге својој отаџбини и докажу странци- ма да и српски инжињери могу много што шта урадити, — он у место свега тога ангажује за израду планова за канализа- цију поменутога господ. Мареша по свој прилици за то „да не понизи светао образ и добру спрему српских инжињера“.

По савету г. Селесковића општина је допустила г. Марешу да те планове ради изван Србије, и они не би никад били ни готови, да нисам ја навалио да се они сврше и против воље г. Селесковића дозвола Ма- реша из Граца да их овде изради.

Од 1892. године па до Марта 1895. године г. Мареш је развлачио израду ових планова са подпуним знањем г. Селеско- вића. Ја чак могу и признати да је г. Се- лесковић виртуоз у грађењу планова за ка- нализацију али се морам чудити како је могао допустити да овај странац на штету светлог образа његовог и на штету касе општинске овако дуго прима по 500 дин. месечно, кад је комисија по Селесковиће- вом предлогу оставила рок за израду тих планова не више од шест месеци.

2. Још је једном приликом г. Селеско- вић доказао своју највећу антипатију према српским инжињерима. То је било онда

кад је саветовао и успео да се израда планова са кеј повери истом томе г. Марешу. И онда је он био шеф грађевинског одељења, па што није сам узео то да ради или што није дао једноме од оних у чије име сада говори?

Жалостан је то карактер кад говори према приликама, из ината заклањајући се за патриотизам и светло име српских ин- жињера.

3. Само извршење водовода даје довољ- но разлога суду општинском да се не ослања искључиво на знање српских инжињера у још тежим радовима него што је водо- вод, — канализацији и кеју.

Из стручног извештаја од 31. Децем- бра 1894. год. видели сте господо одборници да су данашњи представници српског ин- жињерства на крају 1890. год. у очи по- писа људства саветовали да се водовод гради за 40000 становника, колико је Бе- оград имао још 1880 год., у место да су та- чније податке прибавили и да су тражили пројект водовода за још толико становника.

Само се по стручним појмовима господ. Селесковића гради тако монументална ус- танова као што је водовод за онолико ста- новника колико је мислио да онога мо- мента има. Међу тим шпекулативни странци на штету светлог имена српских инжињера граде водовод за популацију која ће после 20—30. година нарасти.

Странац О. Смрекер према овом „струч- ном“ савету израдио је планове за водовод, И општина уздајући се у знања најслав- нијих српских инжињера поверава над- зор над извршењем тих водоводних плано- ва г. Селесковићу и др. Па ни то нису умели без погрешке да изведу. Нити је димензија главне цеви онолика колика треба за же- љену количину воде ; нити је снага машина колику је Смрекер мислио, нити су цеви у вароши положене према утврђеној ни- велети у дубини која је потребна И г. Селесковић има образа да пребавује оп- штини што у важним пословима тражи стручно знање а не ослања се на његову надувену сујету.

Ово говорим на основу поменутога из- вештаја који је штампан свакоме од њих у руке предат још пре неколико месеци и чију садржину ни један од њих није ни покушао да обори, сем што је г. Селеско- вић, сигурно са увређеног поноса, у једном низу новинарских чланака хвалио се, да му у стручности и савесности нема такмаца и да је сваки несавестан и злобан који његов и његових комилитона рад критикује.

4. Има још један доказ, да г. Селес- ковић као општински инжињер није ис- кусан у грађењу кеја.

Тај је доказ сам кеј на Дунаву. Гра- ђење кеја предпоставља код пројектанта знање највише воде која је до тад била јер кеј се гради између осталог и за то да се може обали приступити и онда кад је највећа вода ; Међу тим Дунавски кеј не само да је прошле године био поплављен

него је прошлог пролећа била вода над њим за читав метар, ма да је стање воде ове године било незнатно веће него што је оно у 1888. год. било. Види се дакле да г. Селесковић није знао највише стање воде до овога пролећа, кога незнања је последица, велика штета по општину, јер је кеј скоро склон паду.

Можда је ову грађевину г. Селесковић показао уваженом скупу инжињерском као доказ своје стручности кад је скуп онако одушевљено примио пуно за готово што му је г. Селесковић против општине испричао?!

Истиниту белешку стања воде за про- шлих 10. година добила је општина на жалост од Земунаца, јер је у залуд тражила од општинских инжињера.

Још би се много могло говорити о стру- чности садањих представника инжињерског удружења али нисам рад да вас морим оваком непријатном ствари.

Но не могу пропустити а да не кажем ко су и шта су Чоке и Линдлеј, које г. Селесковић назива самозваним стручњ- ацима.

Г. Чокеј је техничар, професор на по- литехници у Цириху, искључиво се бави грађењем кејова, исте је градио по тали- јанским и португалским пристаништима морским и речним и у пркос његове само- зване стручности ни један се није срушио нити је поплављен.

Г. Линдлеј, инжињер је, и стручњак у канализацији и то такав, да му је руски Цар „на поругу светлог образа руских инжињера“ поверио канализацију Варшаве и Тифлиса.

Па ваљда и ми можемо веровати Лин- длеју кад инжињери руске Империије мо- гу трпети таку поругу за љубав његовог знања и искуства.

Моје је мишљење да је инжињерско удружење овакав одговор заслужило ; а на вама је господо одборници да и једно и дру- го хладно оцените и свој праведан суд дате

Председник општине:

Мијаило М. Вогићевић

Одбор је општински у седници својој од 13. Јула 1895. год. *решило* :

да се преко ове резолуције и спровод- ног акта инжињерског удружења пређе с презрењем на дневни ред, одобревши у свему извештај председника општине.

Да се ово решење заједно са извешта- јем председника достави инжињерском удру- жењу као одговор на његову резолуцију и спроводни акт и да се све троје штампана у општинским новинама.

ИЗВЕШТАЈ

комисије одређене за преглед и оцену пројектата о фондовима при општини београдској.

Комисија наименована решењем суда општине града Београда 6. Фебруара т. г. АБр. 751. да проучи и оцени поднесене јој нацрте: о болничком фонду, о

сиротињском фонду, о фонду за пострадале београдске трговце и занатлије, о пензионом фонду чиновника и осталих службеника општине београдске, и о заводу општинском за давање новаца на залог. свршила је свој посао и част јој је поднети свој извештај.

I.

О болничком фонду

Установи овога фонда циљ је: да подигне и правилно одржава четири болнице општине, и то једну општу болницу, једну болницу за дифтерију, једну болницу за заразне болести у опште, и једну сталну колеричну болницу.

Новчана средства из којих се одмах у почетку има засновати овај фонд ова су:

1, 23,962.55 динара, што је пок. Димитрије Црнобарац завештао на грађење сиротинске болнице.

2, 1000 динара, што је поконио г. Мијајло Павловић, трг. на циљ подизања дифтеричне болнице.

3, 400 дин. у злату, што је г. Ларентије од Ферари поконио на исту циљ.

4, 2000 дин. што општина београдска даје овоме фонду сваке године као помоћ, но коју би партију општина требала да повећа, по мишљењу комисије од 5 до 15 хиљада динара.

5, Доходци од такса за концерте и забаве, што општина наплаћује у корист своје касе.

6, Приход од посредничког бироа, који општина београдска намерава узети у своје руке.

7, Добровољни прилози добрих и племенитих људи, и

8, Интерес на капитал фондови.

Новце под бројевима: 1 2 и 3, имала би општина, сагласно правилима овога фонда, да поврати истом у року од 2 године дана у постепеним отплатама, заједно са интересима 5% годишње, од дана када су дати на приплод до повраћања фонду.

Фондом овим руковао би одбор од 10, чланова, који су према правилима наименовани по њиховим положајима и који остају као чланови фондовног одбора, све док су на дотичном положају, а остали чланови, који су изборни, бирају се на две године, од стране одбора општинског.

Новац би био на приплоду под контролом овога одбора, у општинском заводу за давање новца на залог, са интересом стопом 5% годишње, а имао би да расте све докле, док достигне суму од 1.500.000 динара.

Овом сумом могла би се по мишљењу комисије, подмирити потреба за 60 кревета у дифтеричној болници и 40 кревета у колеричној болници, а остали суфицит имао би, према приликама, да се употреби на одржавање болнице за заразне болести и њене потребе, као и потребе осталих болница.

Кад фонд болнички достигне суму од 1½ милијун динара, онда ће одбор општин-

ски изабрати управу болничку, која ће се старати о свему што треба предузети и урадити у погледу потреба болничких, а фондови одбор стављаће овој болничкој управи потребне суме, како за подизање болница, тако и за остале потребе.

Тада ће се из општинског буџета бри- сати све оне партије, које су дотле биле предвиђане, за потребе око болница и т. д. и које по садашњем пројекту буџетском из носе преко 130.000 дин. а остаће само једна која је и сада предвиђена, као стална помоћ овоме фонду и која износи 2.000 динара.

Што се руковања и управљања фондовном готовином тиче, правила у чл. 9. предвиђају, како руковање и управу, тако и контролу, коју врши једна комисија, а коју одбор општински бира из своје средине на две године дана, да сваке године прегледа рачуне овога фонда и о томе подноси извештај општ. одбору.

Што се остале административне радње тиче, остављена је могућност одбору овога фонда, да све одношаје, како у кругу чисто свога рада, тако и у односу према одбору општинском а и болничкој управи, регулише нарочитим правилима у духу ове уредбе, но која ће правила, вазда одбор општински прегледати и одобравати.

Решавање одбора овога фонда бива већином гласова, а при равној подели ових, сматра се да је већина на оној страни, где је главо председавајућег.

II.

О сиротињском фонду

Задатак је овоме фонду, да умножавањем основних сума новаца, које ћемо одмах набрајати, подигне и правилно одржава дом за сиротињу општине Београдске и да га изведе на онај ступањ, на који је данашња наука и морал подобне заводе извела. Поред овога задатка фонд сиротињести ставља у задатак свој још и то: да ову установу обезбеди од тренутних расположења и могућег буџетског колебања, и тиме да поштеди општински буџет од терета, који редовно из године у годину расту.

Заснивање овога фонда започиње се са:

1, Завештањем непознатог завештаоца на ову циљ, у суми 3649.99 дин.

2, Поклоном г. Милутина Марковића, адв. олд. у суми 666 дин.

3, Поклоном Ларентија од Ферари у суми од 556.65 дин.

4, Редовним годишњим прилогом општинским од 2000 динара, за коју суму комисија мисли да би је требало увећати, као и ону код фонда болничког.

5, Приходима од казни за кријучарење.

6, Уштедама општ. по буџетским партијама на издржавање сиротиње.

7, Завештањима племенитих људи.

8, Доходцима од забаве, које би општина приређивала у корист овога фонда.

9. Прилозима, које добри људи дају о великим празницима.

10 Прилозима из сиротињске кутије, и 11, интересима на капитал фондови.

Све ове новце имала би општина да поврати фонду за 2 год. дана у поступним отплатама.

Управа овога фонда, која се комбинује из:

1. Председника општине.

2. Шефа санитет одељења општинског.

3. Општинског благајника,

4. Четири одборника општ. и

5. Четири грађанина; имала би за задатак да администрира основним капиталом и да га увећава до суме од 800.000 динара.

Тада би се имало приступити грађењу сиротињског дома и избору сиротињског одбора, — а из општ. буџета избрисати све позиције које иду на издржавање сиротиње београдске, осем оне редовне од 2.000 динара, за коју је комисија имала част пожелети да се увећа.

Сва остала администрација овога фонда, као и давање новца фондовног и контролисање растења истог, са свим је слична са болничким фондом, па зато је овде и не саопштавамо, пошто би то било само понављање управљања једним или другим фондом.

III.

О фонду за пострадале београдске трговце и занатлије.

Фонд овај заснива општина,

1. Из суме од 2.000 динара, коју је пок. Абрахам Леон Коен трг. из Беча завештао општ. Београдској на ову циљ.

2. Добровољним поклонима, легатима и завештањима добрих и племенитих људи.

3. Прилозима и поклонима еснафа и осталих трговачких и занатлијских корпорација.

4. Доходцима од забаве, које би општина приређивала на ову циљ, и

5. Интересима на капитал фондови.

Циљ је овога, да кад какав трговац или занатлија пропадне са својим имањем и постане сиромаш, да нема од чега да живи, — издржи таковога са његовом породицом.

Издржавање ово почело би тек онда када овај нарасте то 1.000.000 динара.

Ма да би се имао да подигне један дом у коме би се инокосни трговци и занатлије, који су прешли 50-ту годину неговали и чували до краја свога живота; а од оне друге суме давао би се интерес, фамилијарним трговцима и занатлијама, који не би хтели ући у овај дом, већ остају да живе код својих фамилија.

Управа која би се старала да увећа овај основни капитал и прибира и чува нови, комбинује се из:

1. Председника општине,

2. Једног члана одбора.

3. Једног члана управе трговачког удружења.

4. Једног члана управе трговачке омадина.
5. Једног члана управе беогр. Берзе.
6. " " " трг. бакалског еснафа,
7. Једног члана управе трг. болтацског еснава.
8. Једног члана управе тргов. магаз. еснафа.
9. Једног члана управе тргов. лончар. еснафа.
10. Једног члана управе каф. механц. еснафа.
11. Једног члана управе занатлиског удружења.
12. Једног члана управе тргов. занат. одбора.

Састав и конституисање овога одбора био би на позив председника општине и пошто се овакав одбор конституише, онда би председник општине предао дотадању имовину на њихов рад и управу и тај би одбор даље самостално радио под контролом Београдског општин. одбора, у оном смислу како смо у она прва два фонда казали, а пошто је и код ове установе администрација истоветна као и у прва два фонда то је овде и не помињемо.

IV.

О фонду за пензионисање чиновника и службеника општине града Београда.

Овоме је фонду цел, да осигура живот изнемоглим или неспособним чиновницима и осталим службеницима општинским, кад престану моћи са својом снагом било умном или физичком да прибављају намирнице за свој и за своје породице живот, а тако исто цел је и да осигура сирочад и удовице умрлих чиновника или службеника општинских.

Средства из којих се заснива овај фонд ова су:

1. Редовни месечни улози од сваког чиновника и службеника општинског у 6% од његове плате.
2. Улози од једномесечних целих плата, при ступању у службу.
3. Улози од једномесечних повишица.
4. Ванредни улози оних чиновника који ступе у службу после 30 те године старости, у 6% од његове плате.
5. Дохотци од административних или дисциплинарних казни чиновничких.
6. Редовна помоћ, што општина даје сваке године овоме фонду у 2000 дин.
7. Дохотци од забава, које би општина давала у корист овога фонда.
8. Завештања, легати, и поклони добрих и племенитих људи.
9. Приход од интереса на капитал фондови. у 5% годишње.

Право на улагање у фонд задобија сваки чиновник и службеник општински од дана када буде примљен у службу.

Губитак, пак права на улагање у фонд, потиче услед осуде државних судова за

бесчастећа дела и услед губитка службе по осуди дисциплинарног суда.

Својевољно иступање из општинске службе не повлачи за собом и губитак права на улагање, само ако је дотични чиновник или службеник провео у општинској служби две године дана.

Пензионирати се може само онај, који је навршио у општинској служби 26 година, који је онеспособио, који је болестан непрекидно дуже од године дана и најзад, онај који је навршио 60-ту годину свога живота.

Право на пензију има сваки чиновник и службеник општински, који је служио у општинској служби 6 година и тада добија 40% од његове последње плате, а службовање више од 6 година доноси му увећање пензије по 3% за сваку годину, тако да са навршетком 26-те године, може имати као пензију целу плату.

Пензија не може бити мања за чиновнике од 480 динара годишње а за остале службенике 300 динаре.

Престанак права на пензију долази:

1. Услед смрти пензионарева кад је овај нежењен.
2. Услед преудаје удовице покојникове, која је без деце.
3. Услед пунољества мушке сирочади а удаје женске.
4. Услед тога, кад потомство изумире пре пунољества пре удаје.
5. Услед повраћаја пензионаревог у дејствителну службу.
6. Услед осуде дотичног пензионара за бесчастећа дела.

При тражењу пензије од стране удовице умрлог чиновника или службеника потребне доказе предвиђа члан 19. ове уредбе.

Управа овога фонда поверава се једном одбору из пет чланова, који се бирају, на начин, како је прописано у чл. 20. ове уредбе.

Сва остала администрација слична је оној у предходним фондовима са малом разликом, а контрола је истоветна, па је овде и не цитирамо зато што би се понављало једно исто.

V.

ОПШТИНА БЕОГРАДСКА

„Позајмице на залог“

Ово је један врло користан новчани завод општински за давање новаца на залог под солидним интересом, а у корист општине београдске, који завод има за собом два видна циља: Први је, што се установом овога завода сузбија зеленаштво у нашем грађанству и тиме се нарочито сиротнија класа људи од тога зла спасава а у исто време помаже на начин, како и други напреднији народи помажу своју сиротињу.

Други је, што се овим заводом постигава то, да општина београдска, добија за себе један нов финансијски извор, а у исто

време и новчани завод у ком ће под својом контролом чувати сву имовину на приплоду 5% год. интереса сва четири напред побројана фонда. где ће се капитал фондови налазити непрестано у обрту и на приплоду, под непосредном контролом.

Један такав сличан новчани завод у Женеви отпочео је ову радњу у циљу да помогне сиротнијој класи људи, са сумом од 150.000 динара, које је новце позајмио од општег добротинског завода.

Радећи од 1. Октобра 1873 год. имао је свега капитала на крају 1887 год. у суми 9,307.697 динара.

Комисија мисли, да после овога факта не треба никаквих доказа о потреби оваког завода и користи коју би уживало, с једне стране становништво Београдско, а с друге пак сама општина.

Новчана средства за овај завод била би, сви капитали напред побројаних фондова и још поред њих унео би се и капитал кукурузног фонда, који се код општине налази.

Сав овај новац био би у обрту, а у том случају и сви они напоменути захтеви код напред поменутих фондова лакше би се испуњавали него кад би капитали њихови били код управе фондова.

Управу овога завода сачињавали би чланови састављени из ових лица:

1. Управника овог завода.
2. Председника општине или његовог заступника.
3. Једног члана управе болничког фонда.
4. " " " сиротин. "
5. " " " фонда за пострадале трговце и занатлије.

6. Једног члана управе пензионског фонда чиновника и службеника општинских.

7. Два одборника и три грађанина.

Дужност ове управе била би ова: да се стара о унапређењу овога завода и да води тачан рачун о свима фондовима, чији су капитали у овоме заводу, због чега су и ушли у управу овог завода поједини чланови управа побројаних фондова.

Поред тога свеколеку администрацију и сва правила за залагање како драгоценних предмета тако и оних од мање вредности овај управни одбор има да пропише по чл. 9-ом ове уредбе и да их тако прописана поднесе општинском одбору на одобрење као и свој пословник.

Што се самога рада и администрације овог завода тиче, она је по овој уредби знатно упрошћена и цео се посао своди на управника као административно лице, које по овој уредби мора да је свршио факултет овде или на страни и да има услове из чл. 18-ог ове уредбе; на благајника и магационара.

Остало је још да управа набави на најпрактичнији и најбољи начин који она избере, процениоце овом заводу.

Завод овај плаћаће фондовима интерес на капитале њихове 5% годишње, а сам ће пак издавати новац на залог под интересом од 8% и неком малом папирном таксом, која је предвиђена у члану 8. ове уредбе.

Остала пак администрација као при решавању појединих питања и старању о разним пословима и осталим потребам предвиђена је начелно у овој уредби а

слична је са оним администрацијама напред побројаних фондова, па је с тога комисија овде и не помиње.

Подносећи уредбе о напред реченим фондовима, које је комисија према своје нахођењу проучила и што је нашла за нужно поправила, или додала као и уредбу о овоме заводу, проучену; комисија има част умолити суд општине града Београда да што пре изнесе општинском одбору под 5 сређених уредаба на одобрење и остварење, ових, тако хуманих предузећа.

Председник комисије
Н. Х. Тома

Известилац-референт

Ј. Јелисавчић

чланови:

Дим. Гавриловић
Зах. К. З. Поповић,
Стеван Д. Поповић,
Спасо Х. Ристић-Шокорац,

У првом броју ових новина штампаће се уредбе ових фондова.

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Путнички саобраћај вароши Београда. У времену од 19. Јула до 26. Јула 1895. год. допутовало 658, отпутов. 543, Од којих су:

а.) Пола: муш. 599, жен. 59, св. 658.

б.) Вероисповести: православне 572. неправославне 74, мојсијевске 2, мухамеданске 10, свега 658.

в.) Постојбина: Србија 474, А.-Угарска 105, Босна и Херцеговина 5, Црна Гора 8, Турска 21, Грчка 4, Бугарска 21, Румунија 2, Русија, 2 Германија 10, Француска 3, Итал. 3, остале државе — ван Европе —

г., Занимање путника: Тежаци и економни 36, Занатлије 49, Трговци 253, индустријалци 9, шпекуланти и предузим. 4, Гостионичари 13, Интелоген. и војска 168, Ђаци 25, раденици и помоћници 6, Пиљари и бозац. 1, наџнич. и слуга 48.

Из статистичног одељења суда општине вар. Београда 26. Јуна 1895 г.

О Г Л А С И

Према решењу суда београдске општине од 25 овог месеца АНо. 4395. економно одељење истог суда, држаће јавну усмену лицитацију за набавку зоби и мекиња а за исхрану стоке возова општинских за рачунску 1896 год. и то:

На дан 9. Августа ове год. од 3—5 сати по подне, за набавку 15.120 кгр. мекиња.

Кауција се полаже 300 дин.

На дан 12. Августа од 3—5 сати по подне, за набавку 63.360 кгр. јечма и овса.

Кауција се полаже 600 дин.

Лицитација ће се вршити у канцеларији економног одељења.

Остале погодбе могу се видети сваког радног дана а и на сам дан лицитације.

Ко жели примити се ових набавка, нека означених дана дође на лицитацију.

АБр. 4395, Од суда општине града Београда, 26 Јула 1895 год. у Београду.

Према решењу суда општине Београдске АБр. 4582. од данашњег, — економно одељење истог суда, држаће и трећу лицитацију на дан

11-ог Августа ове год. од 3—5 сати по подне за издавање под закуп права употребе одпака од ђубрета које се износи из вароши.

Кауција се полаже 80 дин.

Остале погодбе могу се видети сваког дана.

Ко жели поменуто право узети под закуп, нека одређеног дана дође и лицитира.

АБр. 4582, — Од суда општине града Београда, 26 Јула 1895 год. у Београду.

Суд општине града Београда држаће оверталну лицитацију за набавку **766 метара хвати дрва** за загревање канцеларија судских. основних школа и осталих одељења.

Дрва могу бити само: букова, грабова, млада церова и млада јасенова, да нису водоплавна, трула и чворновата.

Оферте треба поднети до 11 сати пре подне 10. Августа ове год., а у 12 сати истог дана, оферти ће се отворити у присуству одређене комисије и понуђача.

Сваки оферат треба да је снабдевен прописном таксеном марком, у противном сматраће се као да није ни поднесен.

Уз оферте који се имају предавати председавајућем судији поменутог дана треба приложити још и 1800 дин. на име кауције у готову или српско-државним папирима од вредности, јер се без кауције неће ни један примити.

Остале погодбе могу се сваког радног дана пре и после подне видети у канцеларији економног одељења овог суда.

Ко жели примити се ове набавке нека означеног дана поднесе оферат за набавку.

После напред реченог времена неће се примати накнадне понуде.

АБр. 4342. Од суда општине града Београда 24. Јула 1895 год. у Београду.

О Б Ј А В А

Пошто се лицитација за грађење болнице за дечије болести није могла држати 24. о. м. она ће се обавити 3-ег Августа ове године.

У исто ће се време држати и лицитација за грађење павиљона за инфекционе болести.

Лицитације су писмене. Кауција за прву износи 10.000 динара а за другу 5.000 дир. у готовом новцу или државним хартијама.

Понуде предају се у затвореном куверту и морају бити снабдевене са прописном таксеном марком.

Отварање понуда је тачно у 5 сати после подне.

Предрачуни планови и услови могу се видети у канцеларији грађ. одељења код „Лондона“.

Из грађевинског одељења суда општинског ГБр. 1008. 1. авг. 1895. у Београду.

О Б Ј А В А

Суду општине београдске, потребно је за исхрану стоке својих возова за рачунску 1896 годину и то:

Сена, 128,160 кгр.

Сламе, 19-080 „

Набавку ове количине сена и сламе, вршиће одређена комисија куповином на овд. пијаци: марвеном тргу почев од данас, сваког дана од 8—10 сати пре подне.

Позивају се имаоци ове хране, да се у горе означено време јаве поменутој комисији, где ће и услове о набавци сазнати.

АБр. 4395 — Од суда општине града Београда, 25. Јула 1895 год. у Београду.

О Б Ј А В А

Командант VII. пуковског округа актом својим од 14. јуна тек. год. Бр. 5510.

известно је суд општине Београдске да ће регрутна комисија вршити ове године регрутовање за ову општину 15. и 16. Августа, а 17. 18. 19. и 20. Августа тек.

год. преглед свију неспособних обвезника.

На основу чл. 5 правила за регрутовање, регрутної комисији имају да престану:

Сви обвезници регрути;

Сви привремено неспособни од прошлих година, и сваки да понесе собом уверење о неспособности.

Неспособни задругари појединих регрута, као и они, који су служили у сталном кадру по 2 године, па као такви дају права регруту на скраћени рок службе, и да понесу собом своју војничку исправу. Сви они обвезници, који се осећају да су неспособили за војну службу, ако желе да се подвргну лекарском прегледу.

Овом приликом а на основу претписа Г. Министра војног од 3. Јануара тек. год. ФђМ 8875. и команданта Дунавске Дивизије од 8. Маја тек. год. М 2738, имају се подврћи поновном лекарском прегледу, сви неспособни обвезници од 21. до 50. године.

Према овоме, сваки онај који је макар кад оглашен за неспособног, а није старији од 50. год. дужан је престати на поновни лекарски преглед, у напред означене дане, и собом понети уверење о неспособности, па ће му се по извршеном прегледу, ако је неспособан издати ново уверење снабдевено са потписом председника и лекара регрутне комисије за ову годину.

По извршеном прегледу, а то је 20. Августа, неће се више нико подврћи лекарском прегледу, већ сваки онај, који није прегледан, сматраће се, као да није хтео следовати позиву и са њим ће се даље по закону поступати. Исто тако и уверења, која не буду снабдевена са потписом горњих, неће се после 20. Августа сматрати као званичан докуменат.

Рад комисије почињаће тачно у 7. сати пре подне, у здању ово — општинског суда.

Од Суда Општине београдске 12. Јула 1895. године ОВБр. 1146. у Београду.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

Изашла је из штампе књига:

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЂИНУ

од 1459—1814 год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

НАПИСАЛИ:

Р. АГАТОНОВИЋ и П. М. СПАСИЋ

Тема награђен I. видованском наградом београдске општине.

ДЕО ПРВИ

(1459—1664.)

ИЗДАЊЕ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Цена 1. динар

Може се добити у суду општ. београдске